

Ze waren zo druk bezig, dat niemand merkte hoe laat het was, veel later dan op gewone Kerstavonden. En ze waren zo ijverig bezig, dat niemand voelde hoe moe hij was.

En toen kwam Vader thuis.

Maar ze zagen hem nauwelijks, want ze liepen allemaal heen en weer en werkten. Vader kroop huiverig in een van de bij elkaar geschoven stoelen en warmde zich een beetje aan het vuur. Hij keek naar de rommel op de vloer en stapte toen over de spullen naar de theetafel, waar hij zich zelf een kopje thee inschonk. De thee was niet zo héél warm meer en hij vergat van de kerstkrans te nemen

Andere jaren had hij wel anders Kerstmis gevierd. Toen straalde de boom en gezang klonk door de kamers. Nu waren de kaarsjes uitgebrand, geen lovertje glansde, geen sterretje blonk

Was hij teleurgesteld over die thuiskomst, die hij zich zo heel anders had voorgesteld ?

Was zó Kerstmis ?

Vermoeid hing hij achterover in z'n stoel, z'n voeten ver naar voren gestrekt om ze een beetje te warmen aan de kachel. Maar hij zag er innig voldaan uit.

Ja, zó was Kerstmis, want er straalde wel geen Kerstlicht van de kaarsen dit keer, maar het brandde in hun aller harten en gaf hun wonderlijke Kerstfeest glans en gloed !

De Kerstboom

Het groene boompje staat er weer
Net als verleden jaar.
En op de takken ligt een waas
Van ragfijn eng'lenhaar.

De grote zilveren schitterster
Prijkt hoven in de top.
De gouden bal daar aan die tak
Vangt flikkerlichtjes op.

Die mooie noot heb ik verguld,
Ik vond hem in de tuin.
Het engeltje, met vleugeltjes,
Blaast blij op de bazuin.

Op de piano in den hoek
Staat de muziek al klaar
Straks zingen wij met Moeder weer
Net als verleden jaar.

D. A. Cr.-S.